

PANOGRAFIA

Anna Benicewicz-Miazga, fot. ABM i E.Klauziński

Uważa się, że technikę panografii opracowała niemiecka fotografka Mareen Fischinger. Przypominają one prace z twórczości Davida Hockneya i polegają na chaotycznym ułożeniu nachodzących na siebie poszczególnych kadrów składowych, tworzących artystyczny nieład i przypadkową kompozycję. Technikę tą można stosować do wykonywania zdjęć panoramicznych, ale także w niekonwencjonalny sposób prezentować klasyczne kadry i ujęcia.

Technika wykonania panografii jest dość prosta. Należy wybrać kadr, a następnie wykonać dość dużo zdjęć, których kadry będą miały części wspólne, ale niekoniecznie prosto. Dobrze je wykonywać w małej rozdzielczości, bo i tak duże pliki trzeba będzie pozmniejszać. Program graficzny może nie dać rady stworzyć pliku o tak ogromnej wielkości.

W programie graficznym należy je wszystkie poukładać na osobnych warstwach, niekoniecznie dokładnie. Wszelkie niedoskonałości obrazu są jak najbardziej akceptowalne, w zależności od efektu, który

chcemy osiągnąć. Krycie ustawiamy na ok 50-70%, ale dopasujemy je w zależności od potrzeb. Tło powinno być białe, aby nie przebarwiać półprzezroczystych warstw.

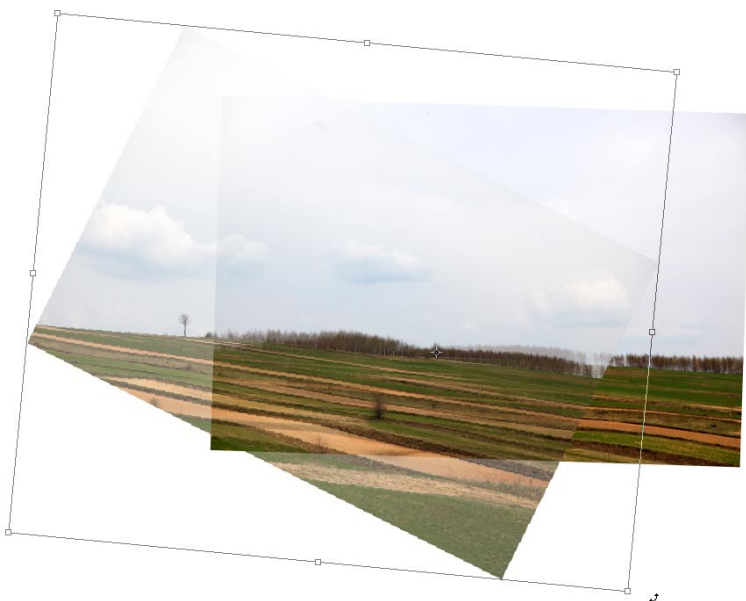

1- Ustawienia aparatu – są dwie szkoły wykonywania zdjęć do panografii. Jedna mówi o fotografowaniu na identycznych nastawach, druga o stosowaniu priorytetu przysłony. Najlepiej dobrać technikę do indywidualnych potrzeb i aktualnych warunków oświetleniowych i danego kadru. Zdjęcia wykonujemy na stałej ogniskowej. Jeśli zamierzamy wykonać zdjęcie wyjściowe z dużej liczby zdjęć, można ustawić w aparacie mniejszą rozdzielczość.

2- Kadrowanie - wybieramy kadr, który możemy cały obfotografować bez ruszania się z miejsca, czyli wszystkie ujęcia składowe należy wykonać z jednego punktu. Można do tego celu użyć statywu.

3- Układ zdjęć składowych - może być dowolny, chaotyczny, zdjęcia można kadrować promieniście, zostawiać dowolne fragmenty puste itp. Im większą inwencją i fantazją wykażemy się podczas fotografowania, tym ciekawszy efekt końcowy osiągniemy.

4- Montaż zdjęć – wykonać należy w dowolnym programie graficznym, umożliwiającym pracę na warstwach. Na białe tło nakładamy wszystkie zdjęcia, dla każdego ustawiając stały procent krycia (przyjmuje się od 50 do 70%). Dopuszczalne są niedoskonałości w ułożeniu czy dopasowaniu i lekkie zniekształcenia całości obrazu. Jeśli zostały sfotografowane długie obiekty (drzewa, wieże, latarnie, itp.) można specjalnie je zdeformować, powyginać za pomocą przesunięć zdjęć składowych.

5- W przypadku gdy jedno ze zdjęć zachodzących na drugie wymaga precyzyjnego obrócenia go, aby łatwiej było dopasowywać je do siebie, dobrze jest nałożyć jedno na drugie w miejscu jakiegoś charakterystycznego elementu, np. drzewa. Następnie ustawić tam punkt obroty górnego zdjęcia i dopasować je do znajdującego się pod spodem.

Dodatkowo można na sam spód wstawić roboczo zdjęcie całego widoku i na nim „osadzić” zdjęcia składowe, a potem to usunąć. Może być to przydatne, jeśli elementy fotografowanego krajobrazu są trudne do rozpoznania na pojedynczych ujęciach.

6- Po złożeniu wszystkich zdjęć należy obraz spłaszczyć i połączyć z tłem. Nie należy docinać krawędzi całości obrazu, ale zostawić je takie jak wyszły w montażu.

<http://www.flickr.com/groups/panography/pool>

strona twórców na FLIKR

**ZAPRASZAMY DO DYSKUSJI NA
FORUM**

<http://ckfoto.pl/forum>